

The background of the book cover is a photograph of a calm body of water under a dark, overcast sky. In the foreground on the right, there is a small, square concrete structure with a metal railing on top, possibly a navigational aid or a small boat house. In the distance on the left, a small white sailboat is visible on the water. The overall mood is somber and mysterious.

De Verdenking bij het Bommeer

THRILLER

bert otto

De verdenking bij Het Bommeer.

III – De Molenaar Zwijgt	1
IV – De Steiger	5

"Dit is een fictief werk. Tenzij anders aangegeven, zijn alle namen, personages, bedrijven, plaatsen, gebeurtenissen en incidenten in dit boek ofwel het product van de verbeelding van de auteur, ofwel fictief gebruikt. Elke gelijkenis met bestaande personen, levend of dood, of met werkelijke gebeurtenissen berust op puur toeval".

© Bert Otto

© Atelier117

www.bert-otto.com

Lettertype Garamond, Epub publicatie

Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

III – De Molenaar Zwijgt.....	1
IV – De Steiger.....	5

IV – De Molenaar Zwijgt

Wim stond voor de oude vervallen Vlietmolen aan de rand van de Broeckpolder. De molen was ontdaan van alle elegantie — zogezegd vleugellam — en de bewoners waren al jaren vertrokken. Binnen was het stil.

Peter, de laatste bewoner en molenaar, had hem gisteren nog een cryptische opmerking meegegeven: “Sommige geheimen willen niet gevonden worden. Ze vinden jou.”

Maar vandaag was hij verdwenen. De deur stond op een kier. Binnen lagen zijn laarzen, zijn jas, en een halfgeschreven brief op het laatste, afgebroken deel van het granieten aanrecht:

“Cor wist te veel. De leidingen zijn niet het probleem. Het is wat eronder ligt.”

Wim voelde een rilling. Hij belde de lokale politie. Vermissing nummer twee. Maar dit keer voelde het anders — alsof Peter niet verdwenen was, maar gevlucht.

In een lade vond hij een map met oude kaarten van Het Bommeer. Eén was met de hand aangepast: een cirkel in het midden van Het Bommeer, met het woord “meetstation” erbij geschreven. Geen officiële aanduiding. Geen vermelding op moderne kaarten. Hij nam de map mee. Peter wist iets. En hij had geprobeerd hem te waarschuwen

IV – De Steiger

Terug bij de jachthaven van de Bommer zat Jan-Willem op de rand van de steiger, zijn blik op het water. Wim liet hem de kaart zien.

“Ken jij dit?” vroeg hij.

Jan-Willem knikte langzaam. “Dat station is oud. Gebouwd in de jaren ’70 om de waterkwaliteit te meten. Maar het werd nooit officieel in gebruik genomen. Te veel afwijkingen.”

“Afwijkingen?”

“Verhoogde concentraties zware metalen. Maar het rapport is nooit openbaar gemaakt.”

Wim voelde zijn hart bonken. “Cor wist dit?”

“Hij had een kopie van het originele rapport. Wilde het publiceren.”

Ze besloten die nacht naar het meetstation te varen. Jan-Willem had nog een oude roeiboot en was een ervaren duiker. Geen motor, geen licht — alleen stilte.

Even voor middernacht bereikten ze het midden van het meer. De maan weerspiegelde op het water. Onder hen lag het station, deels verzonken. Jan-Willem dook. Minuten verstreken. Toen kwam hij boven met een waterdichte koker.

Binnenin: een deel van de correspondentie tussen Wethouder De Bruin en DeltaPortVastgoed. Onderwerp: “Verdoezeling meetresultaten – Bommeer – urgent.”

Wim las de laatste zin hardop: “Zorg dat Van Beek stil blijft. Hij mag niets publiceren.”

Wim keek naar Jan-Willem. “Dit is geen vermissing meer. Dit is obstructie. En misschien... poging tot moord.”